

ren bliver bekendt med disse Erklærings Indhold, vil Forslaget — saa haaber jeg — tilslige bevirke, at et Udtagende ikke behøver hele eller halve Aar, for at naae til de høieste Myn- digheder i Staten. Exempler paa saadanne langsomme Vandringer have vistnok, paa sine Steder, ikke været vanskelige at finde; jeg har selv Erfaring i saa Henseende, ligesom at man over Aar og Dag forgjæves kan imøde- see en Amtsresolution i en stumpel, men begrun- det Sag. Jeg mener, at enhver Mand, — han være Embedsmand eller hvadsomhelst An- det — der handler med Sandhed og Ret for Die, kan og bør være sine Meninger bekendt, og jeg troer ikke, at det vilde skade, om man, saavidt muligt, lukkede de Veie, der ligefrem føre til det Modfatte.

Ummittsbøll: Den ærede Rigsdagsmand for Hjørring Amts 2det District (Sørensen) yttrede blandt Andet, at enhver Underøvrighed maatte ønske, at hans Erklæringer kunde blive bekendte for Jurisdictionens Beboere, paa det at han ikke skulde blive mistkendt med Hensyn til Udsaldet; dette er et Ønske, som jeg for mit Vedkommende som Underøvrighed ikke kan nære, thi jeg har altid vilst Enhver den Er- klæring, jeg har givet, enten den har været ham for eller imod; thi jeg troer, at det er aldeles urigtigt, og aldeles ikke stemmende med vor nuværende Forfatning, naar man skulde indvirke paa Forvaltningen ad hemmelige Veie (Hør!). Jeg erkjender rigtignok, at det kan give Bestyrelsen endeel Vidtløstigheder og Vanskeligheder, naar der kommer nogle ufor- nuftige Indvendinger fra de Paagjældendes Side, men jeg synes dog, at det maa staae i vedkommende Ministeriums Magt at bedømme, om man behøver at tage Notits deraf eller ikke (Hør!), og altsaa ikke at vidtløstiggjøre Sagen, uden hvor der findes virkelig Grund dertil; og er der Grund dertil, saa vilde det være uheldigt, om den blev forhastet. Jeg erkjender ogsaa, at det kan være umfindt- ligt at erklære sig, hvor man skal berøre Folks personlige Stilling, deres Liv og Levnet og deres private Forhold, naturligtvis især naar der tales mod dem, men jeg maa derved bemærke, at det dog ikke kan have Saameget at betyde,

som t. Ex. den Forhandling vi forleden havde her i Salen, thi det kommer dog an paa ved- kommende private Mand selv, om det skal ud i Publicum eller ikke; han kan gjemme det hos sig selv, naar han finder, at han lider mere, ved at lade Sagen gaae frem, end ved at lade den ligge, og jeg vil derfor, som jeg hidtil ikke har gjort, heller ikke i Fremtiden genere mig for at sige ham det lige i hans aabne Dine, som kan komme i Betragtning ved en saadan Sags Afgjørelse, saa at jeg rigtignok har det Mod, hvorom der blev talt for lidt siden (Bravo!). Forøvrigt troer jeg heller ikke, at man resikerer Saameget fra det juridiske Stand- punkt ved at erklære sig uforbeholdent, thi jeg mener, at Dvrighedspersonen dog ialtsald maa have samme Troværdighed, som den Huus- bond, der skriver Sandhed ind i en Skuds- maalsbog, og saalænge det altsaa ikke bliver mig overbeviist, at jeg har handlet mod Pligt og Samvittighed, og at jeg har givet en for- sætlig urigtig Erklæring, saalænge troer jeg ikke, at jeg staaer til noget Ansvar. Paa min Duellighed kan det nok vise sig, at der kan være Mangler, men Regjeringen bør ikke til Embedsmænd tage Folk, som de ere, men ud- vælge dem blandt de duelligste. Især paa saa isolerede Steder, som det, hvorfra den ærede stoffe Taler er, troer jeg, at den omhandlede Sag vil være af Bigtighed, thi jeg antager, at Regjeringen i Almindelighed ikke kan have en fuldstændig Lokalkundskab til Forhold, som i og for sig ere særegne paa saadanne Steder, saa at den blev nødt til at lægge større Vægt end almindeligt paa de locale Dvrigheders Er- klæringer, og netop for saadanne isolerede Pro- vindser eller Der er det endnu mere vigtigt, at vedkommende Ansøger eller Den, hvis Vel det angaaer, itide faaer at vide, hvad der bliver yttret, som kan være ham imod, for at han kan bidrage til Sandhedens rette Dplysning. Jeg veed ogsaa nok, at de, som ikke maatte ynde en saadan Dffentlighed, let kunne finde en Bagdør, ved at give en Erklæring, som In- tet betyder, og saa skrive et privat Brev til vedkommende Minister (Hør!), især naar de staae noget nær ved Ministeriet, men jeg troer dog, at enhver duellig Minister snart vil skjælnu Klinten fra Sveden, thi jeg antager, at en